

លិខិតទី១ របស់គ្រួសារទុកប៉ុល ដើម្បីនគ្រួសារបរិស័ទនៅក្រុងថេស្សាឡូនិក

ពាក្យលំនាំ

ក្រុងថេស្សាឡូនិក៖ នៅជំនាន់គ្រីស្តទុកប៉ុល ក្រុងថេស្សាឡូនិកចំណាស់ មានប្រជាជនប្រមាណ ៣០០.០០០នាក់។ អ្នកក្រុងជាច្រើនប្រកបអាជីវកម្មធ្វើពាណិជ្ជកម្ម។ មានមនុស្សជាតិសាសន៍ជាច្រើនរស់នៅលាយឡំគ្នានៅក្រុងនោះ។

គ្រួសារបរិស័ទ៖ គ្រីស្តទុកប៉ុលមកក្រុងថេស្សាឡូនិក នៅពេលលោកបំពេញបេសកកម្មទី២ គឺនៅ គ.ស ៥០ (កក ១៧,១-១០)។ លោកប្រកាសដំណឹងល្អក្នុងធម្មសាលានៃជនជាតិយូដា ដោយមានជនជាតិដទៃដែលគោរពភោគខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ចូលរួមជាមួយគេផង។ អ្នកខ្លះនាំគ្នាជឿលើព្រះយេស៊ូជាព្រះគ្រីស្ត។ ប៉ុន្តែជនជាតិយូដាខ្លះ នាំគ្នាប្រឆាំងរកៀងលោកប៉ុល និងគ្រីស្តបរិស័ទជាខ្លាំង។ គ្រីស្តបរិស័ទក៏នាំលោកប៉ុលឲ្យចាកចេញពីក្រុងនោះ ធ្វើដំណើរទាំងយប់ ទៅក្រុងបេរ រួចទៅក្រុងអាថែនទៀត។

លិខិតគ្រួសារទុកប៉ុល ៖

នៅក្រុងអាថែននោះ គ្រីស្តទុកប៉ុលព្រួយបារម្ភអំពីគ្រីស្តបរិស័ទក្រុងថេស្សាឡូនិក លោកក៏ចាត់លោកធីម៉ូថេ ជាសហការីដ៏ជំនិត ឲ្យទៅសួរសុខទុក្ខគេ។ រីឯលោកនិងលោកស៊ីលវ៉ាន ជាសហការីម្នាក់ទៀត បន្តដំណើរទៅក្រុងកូរិនថូ។ កាលណាលោកធីម៉ូថេមកពីថេស្សាឡូនិកវិញ ទាំងនាំដំណឹងថា គ្រីស្តបរិស័ទកាន់ជាប់ជំនឿ គ្រីស្តទុកប៉ុលសរសេរលិខិតមួយច្បាប់ សម្តែងអំណរសប្បាយនិងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់លោក ហើយលើកទឹកចិត្តគេទៀតផង។

លោកសរសេរលិខិតនេះ នៅ គ.ស.៥១ គឺជាកណ្តុំនៃគម្ពីរសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីនិពន្ធមុនគេបង្អស់។

លិខិតទី១ របស់គ្រីស្ទទូតប៉ូល

ដើម្បីនូវគ្រីស្ទបរិស័ទនៅក្រុងចេស្សាឡូនិក

សូមជម្រាបសួរ

^១យើងខ្ញុំ ប៉ូល ស៊ីលវ៉ាន និងធីម៉ូថេ សូម ១៨ម្រាបមកព្រះសហគមន៍* នៅក្រុងចេស្សាឡូនិក ដែលកើតមកដោយសារព្រះជាម្ចាស់ជា ព្រះបិតា និងជាមួយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ។ សូមព្រះអង្គប្រោសប្រណី និងប្រទានសេចក្តី សុខសាន្តដល់បងប្អូន។

ពាក្យអព្រះគុណ

^២នៅពេលអធិដ្ឋាន យើងតែងតែនឹកគិត ដល់បងប្អូនទាំងអស់ជាដរាប ហើយអរព្រះ គុណព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះតែបងប្អូនជានិច្ច។ ^៣យើងនឹកចាំអំពីជំនឿបងប្អូន ដែលនាំឲ្យបង ប្អូនធ្វើសកម្មភាព អំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែល នាំឲ្យបងប្អូនធ្វើការនឿយហត់ និងអំពីសេចក្តី សង្ឃឹម ដែលនាំឲ្យបងប្អូនស៊ូទ្រាំ។ ជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីសង្ឃឹមដែលយើង មាននៅចំពោះព្រះភិត្រព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះបិតា របស់យើង គឺមកពីព្រះយេស៊ូ ជាអម្ចាស់នៃយើ ង។ ^៤បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់នៃព្រះអម្ចាស់! យើងដឹងហើយថា ព្រះអង្គបានជ្រើសរើសបង ប្អូន ^៥ដ្បិតដំណឹងល្អ*ដែលយើងបានជូនមក បងប្អូននោះ មិនមែនមកត្រឹមតែដោយពាក្យ សម្តីប៉ុណ្ណោះទេ គឺមកដោយព្រះជាម្ចាស់ សម្តែងឫទ្ធានុភាពនៃព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ* និង

ដោយបងប្អូនទទួលបានផលយ៉ាងអស្ចារ្យចែមទៀត ផង។ កាលយើងនៅជាមួយបងប្អូន បងប្អូន ជ្រាបស្រាប់ហើយ អំពីរបៀបដែលយើងបាន ប្រព្រឹត្តសម្រាប់ ជាប្រយោជន៍ដល់បងប្អូន នោះ។ ^៦បងប្អូនបានយកតម្រាប់តាមយើងនិង យកតម្រាប់តាមព្រះអម្ចាស់ គឺទោះបីបងប្អូន ជួបប្រទះនឹងទុក្ខវេទនាធ្ងន់ធ្ងរយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏បងប្អូនបានទទួលព្រះបន្ទូល ដោយមាន អំណរមកពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដែរ។ ^៧ហេតុ នេះ បងប្អូនបានទៅជាកំរូដល់អ្នកជឿទាំងអស់ នៅស្រុកម៉ាសេដូននិងស្រុកអាខែ ^៨ដ្បិតព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលចេញពីបងប្អូនទៅ នោះ មិនត្រឹមតែលាន់ឮសុសសាយក្នុងស្រុកម៉ា សេដូននិងស្រុកអាខែប៉ុណ្ណោះទេ គឺជំនឿរបស់ បងប្អូនលើព្រះជាម្ចាស់ បានឮខ្លួនខ្លាយទៅគ្រប់ ទីកន្លែង។ ដូច្នេះយើងមិនបាច់និយាយអ្វីទៀត ឡើយ។ ^៩មនុស្សម្នារៀបរាប់អំពីរបៀបដែល បងប្អូនទទួលយើង នៅពេលយើងមករកបង ប្អូន និងអំពីរបៀបដែលបងប្អូនលះបង់ព្រះក្លែង ក្លាយ បែរមករកព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីគោរពបម្រើ ព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មគង់នៅ និងជាព្រះដ៏ ពិតប្រាកដ។ ^{១០}បងប្អូនក៏ទន្ទឹងរង់ចាំព្រះបុត្រា របស់ព្រះអង្គ យ៉ាងពីស្ថានបរមសុខ*មកគឺព្រះ យេស៊ូ ដែលព្រះអង្គបានប្រោសឲ្យតើនឡើងពី ចំណោមមនុស្សស្លាប់។ ព្រះយេស៊ូនេះហើយ ដែលប្រោសយើងឲ្យរួចផុតពីការវិនិច្ឆ័យដែល

នឹងមក។

គ្រួសារទុកម៉ូលនៅក្រុងថេស្សាឡូទិក

^១បងប្អូនជ្រាបស្រាប់ហើយថា យើងមករក ២បងប្អូន មិនមែនជាការឥតប្រយោជន៍ទេ ^២គឺ ដូចបងប្អូនជ្រាបស្រាប់ហើយ ក្រោយពេល យើងបានរងទុក្ខលំបាក និងត្រូវគេជេរប្រមាថ នៅក្រុងភីលីពនោះ មកព្រះជាម្ចាស់បាន ប្រទានឲ្យយើងមានចិត្តអង់អាច ប្រកាស ដំណឹងល្អ*របស់ព្រះអង្គដល់បងប្អូន ទោះបី ត្រូវតយុទ្ធពុះពារខ្លាំង យ៉ាងណាក៏ដោយ។ ^៣សេចក្តីដែលយើងទូន្មាន មិនមែនមកពីប្រៃសេចក្តីពិត ឬមានគោលបំណងមិនល្អ ឬមាន កលល្បិចឡើយ។ “ផ្ទុយទៅវិញ មុននឹងធ្វើ ដំណឹងល្អមកយើង ព្រះជាម្ចាស់បានបន្សុទ្ធចិត្ត យើងយ៉ាងណា យើងក៏ប្រកាសយ៉ាងនោះដែរ យើងមិននិយាយដើម្បីធ្លាប់ចិត្តមនុស្សទេ គឺ ដើម្បីឲ្យគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ ដែល បន្សុទ្ធចិត្តយើងនោះវិញ។

^៤បងប្អូនជ្រាបហើយថា យើងមិនដែល ពោលពាក្យបញ្ជើចបញ្ជើទាល់តែសោះ យើងក៏ មិនដែលធ្វើអ្វីដោយមានគំនិតលាក់លៀម ឬ មានចិត្តលោភលន់ចង់បានប្រាក់ដែរ ដូចមាន ព្រះជាម្ចាស់ជាសាក្សីស្រាប់។ ^៥យើងពុំបាន ស្វែងរកកិត្តិយស ដែលមកពីមនុស្សទេទោះបីពី សំណាក់បងប្អូន ឬពីសំណាក់អ្នកដទៃទៀតៗក៏ ដោយ។ ^៦ក្នុងឋានៈជាទូត*របស់ព្រះគ្រីស្ទ ថ្វី ដ្បិតតែ យើងមានសិទ្ធិបង្គាប់បញ្ជាបងប្អូនយ៉ាង ណាក្តី ក៏យើងរស់ក្នុងចំណោមបងប្អូន ដោយ ស្ងួតបូត ដូចមាតាបីបាច់ថែរក្សាកូនខ្លីដែរ។

^៤ដោយយើងជាប់ចិត្តស្រឡាញ់បងប្អូន ខ្លាំង យ៉ាងនេះ យើងមិនត្រឹមតែមានបំណងប្រគល់ ដំណឹងល្អជូនបងប្អូនប៉ុណ្ណោះទេ គឺរហូតដល់ ទៅស៊ីប្លូជីវិតសម្រាប់បងប្អូន ថែមទៀតផង ដ្បិតយើងស្រឡាញ់បងប្អូន ខ្លាំងណាស់!។ ^៥បងប្អូនពិតជានឹកចាំ នូវកិច្ចការដែលយើង បានធ្វើទាំងឡាយហត់នោះមិនខានឡើយ គឺ នៅពេល យើងប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះជា ម្ចាស់ដល់បងប្អូន យើងខំធ្វើការទាំងយប់ ទាំង ថ្ងៃ ដើម្បីកុំឲ្យនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូន ពិបាកនឹងផ្គត់ផ្គង់ដល់យើង។ ^៦យើងបានរស់ នៅជាមួយបងប្អូនជាអ្នកជឿ ដោយឥរិយាបថដ៏ ល្អវិសុទ្ធ* សុចរិត* ឥតកំហុស យើងមានទាំង បងប្អូននិងព្រះជាម្ចាស់ជាសាក្សីស្រាប់។ ^៧បង ប្អូនក៏ជ្រាបថា យើងបានប្រព្រឹត្តចំពោះបងប្អូន ម្នាក់ៗ ដូចឪពុកប្រព្រឹត្តចំពោះកូនដែរ ^៨គឺ យើងបានទូន្មាន និងលើកទឹកចិត្តបងប្អូនហើយ យើងក៏បានអង្វររបងប្អូន ឲ្យរស់នៅយ៉ាងសម រម្យ ស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានត្រាស់ហៅបងប្អូន ឲ្យមកចូលរួមក្នុង ព្រះរាជ្យ* និងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ។

^៩ហេតុនេះហើយ បានជាយើងតែងតែអរ ព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ជានិច្ច ព្រោះនៅពេល ដែលយើងនាំដំណឹងល្អ មកជូនបងប្អូនស្តាប់ បងប្អូនបានទទួលយក ដោយពុំចាត់ទុកថាជា ពាក្យសម្តីរបស់មនុស្សទេ គឺបងប្អូនចាត់ទុក ពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំនេះ ដូចជាព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះជាម្ចាស់។ តាមពិតជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ អង្គមែន ហើយព្រះបន្ទូលនេះកំពុងតែបង្កើត

ផលក្នុងបងប្អូនជាអ្នកជឿ។ ^{១៤}បងប្អូនក៏បានយកតម្រាប់ តាមព្រះសហគមន៍*របស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅស្រុកយូដាដែលរួមក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ យេស៊ូនោះដែរ ដ្បិតបងប្អូនបានរងទុក្ខលំបាកដោយជនរួមជាតិរបស់បងប្អូនធ្វើបាប ដូចព្រះសហគមន៍នៅស្រុកយូដា ត្រូវជនជាតិយូដាធ្វើបាបដែរ។ ^{១៥}ពួកគេបានធ្វើគុតព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ និងសម្លាប់ពួកព្យាការី*ព្រមទាំងធ្វើទុក្ខបុកម្នេញយើងទៀតផង។ អ្នកទាំងនោះ មិនគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ទេ ហើយគេក៏ជាខ្មាំងសត្រូវ នឹងមនុស្សលោកទាំងអស់! ^{១៦}ពួកគេបានរារាំងយើងមិនឲ្យប្រកាសដំណឹងល្អដល់ជាតិសាសន៍ដទៃ ដើម្បីកុំឲ្យជាតិសាសន៍ទាំងនោះទទួលការសង្គ្រោះ។ ធ្វើដូច្នោះអំពើបាបរបស់ពួកគេ ចេះតែកើនឡើងៗដល់កម្រិតហើយនៅទីបំផុត ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ព្រះពិរោធពួកគេ។

គ្រួសារទុកម៉ូលចប់ជួបគ្រួសារមិស៊ង

^{១៧}ចំពោះយើងវិញ ទោះបីយើងនៅឆ្ងាយពីបងប្អូនមួយគ្រាយ៉ាងណាក្តី គឺយើងនៅឆ្ងាយតែរូបកាយប៉ុណ្ណោះ ឯចិត្តយើងនៅជាប់នឹងបងប្អូនជានិច្ច ហើយយើងខំប្រឹងប្រែងរកគ្រប់មធ្យោបាយ ដើម្បីឲ្យបានមកជួបបងប្អូន ព្រោះយើងចង់ឃើញមុខបងប្អូនខ្លាំងណាស់។ ^{១៨}ហេតុនេះហើយបានជាយើង គឺខ្ញុំម៉ូលផ្ទាល់បានរកឱកាស មកជួបមុខបងប្អូនពីរបីលើកហើយក៏ប៉ុន្តែ មារ*សាតាំងចេះតែរារាំងដំណើរយើងជានិច្ច។ ^{១៩}បងប្អូនហ្នឹងហើយដែលធ្វើឲ្យយើងមានសង្ឃឹម មានអំណរសប្បាយ និងមានទី

អាងនាំឲ្យយើងបានខ្ពស់មុខ នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ នៅពេលព្រះអង្គយាងមក។ ក្រៅពីបងប្អូនគ្មានអ្នកឯណាទៀតឡើយ!

^១ដោយ យើងពុំអាចទ្រាំទៅទៀតបាន ៣យើងក៏សម្រេចចិត្តស្នាក់នៅក្រុងអាចែនតែគ្នាយើង ^២ហើយចាត់លោកធីម៉ូថេជាបងប្អូនរបស់យើង ដែលធ្វើការរួមជាមួយព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការប្រកាសដំណឹងល្អ*របស់ព្រះគ្រីស្ទ ឲ្យមកជួយពង្រឹង និងដាស់តឿនបងប្អូនឲ្យមានជំនឿរឹងប៉ឹងឡើង ^៣ដើម្បីកុំឲ្យមាននរណាម្នាក់ធ្លាក់ទឹកចិត្ត ព្រោះតែទុក្ខវេទនាដែលកំពុងកើតមាននៅពេលនេះ។ បងប្អូនជ្រាបស្រាប់ហើយថា ព្រះជាម្ចាស់បានតម្រូវឲ្យយើងជួបប្រទះនឹងទុក្ខវេទនាយ៉ាងនេះឯង។ ^៤កាលយើងនៅជាមួយបងប្អូននៅឡើយ យើងបានជម្រាបបងប្អូនរួចហើយថា យើងមុខជានឹងជួបទុក្ខវេទនា។ ទុក្ខវេទនានេះក៏កើតមានមែនដូចបងប្អូនជ្រាបស្រាប់។ ^៥ហេតុនេះដោយខ្ញុំពុំអាចទ្រាំទៅទៀតបាន ខ្ញុំក៏ចាត់លោកធីម៉ូថេឲ្យមកយកដំណឹងអំពីជំនឿរបស់បងប្អូន ព្រោះខ្ញុំខ្លាចក្រែងលោមេល្អរួង មកល្អរួងបងប្អូនបានបណ្តាលឲ្យការនឿយហត់របស់យើងបែរទៅជាអសារបងវិញ។

^៦ឥឡូវនេះ លោកធីម៉ូថេទើបនឹងវិលត្រឡប់ទៅជួបយើងវិញ ហើយគាត់នាំដំណឹងល្អ អំពីជំនឿ និងអំពើសេចក្តីស្រឡាញ់របស់បងប្អូនមកប្រាប់យើង។ គាត់ប្រាប់យើងថា បងប្អូននៅនឹករព្វកយើងជានិច្ច ហើយមានបំណងចង់ជួប

យើងវិញយ៉ាងខ្លាំង ដូចយើងចង់ជួបបងប្អូនដែរ។^៧ ហេតុនេះ ជំនឿរបស់បងប្អូនបានធ្វើឲ្យចិត្តយើងបែរជាធូរស្រាលវិញ ទោះបីយើងពិបាកចិត្តគ្រប់យ៉ាង និងមានទុក្ខវេទនាយ៉ាងណាក្តី។
 “ដោយបងប្អូនស្ថិតនៅខ្លាចខ្លួនក្នុងអង្គព្រះអម្ចាស់ដូច្នោះ យើងដូចជាមានជីវិតរស់វិញដែរ។^៨ យើងពុំដឹងជាករណ៍អ្វីមកថ្លែងអំណរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ អំពីបងប្អូននោះឡើយ ព្រោះតែបងប្អូន ធ្វើឲ្យយើងមានអំណររីករាយនៅចំពោះ ព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់របស់យើង។^៩ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ យើងទទួលសូមព្រះអង្គមេត្តាប្រោសឲ្យបានឃើញមុខបងប្អូន ព្រមទាំងប្រទានឲ្យជំនឿរបស់បងប្អូនបានពេញលក្ខណៈ កុំបីមានចន្លោះត្រង់ណាឡើយ។

^{១០} សូមព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះបិតារបស់យើង និងព្រះយេស៊ូជាអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់រៀបចំផ្លូវឲ្យយើងមករកបងប្អូន។^{១១} សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានឲ្យបងប្អូនបានពោរពេញ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក និងស្រឡាញ់មនុស្សទាំងអស់ កាន់តែខ្លាំងឡើងៗជាអនេកដូចយើងបានស្រឡាញ់បងប្អូនដែរ។^{១២} សូមព្រះអង្គប្រទាន ឲ្យចិត្តគំនិតរបស់បងប្អូនមានជំហររឹងប៉ឹង ឲ្យបងប្អូនបានវិសុទ្ធភក្តិខ្លះ នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះបិតារបស់យើង ក្នុងពេលព្រះយេស៊ូជាអម្ចាស់នៃយើងយាងមក ជាមួយពួកទេវទូតដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ!

របៀបរស់នៅដែលគាប់ព្រះបាទជ័យ

ព្រះជាម្ចាស់

^១ ចំពោះរឿងដទៃៗ បងប្អូនបានរៀនពី៤យើងអំពីរបៀបរស់នៅ ដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ ហើយក៏ប្រព្រឹត្តតាមទៀតផង។ ដូច្នោះ យើងសូមអង្វរ និងសូមដាស់តឿនបងប្អូន ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូថា សូមឲ្យបងប្អូនបានប្រសើរលើសនេះទៅទៀត!

^២ បងប្អូនជ្រាបស្រាប់ហើយថា យើងបានទូន្មានបងប្អូនអ្វីខ្លះ ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ។^៣ ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺឲ្យបងប្អូនបានវិសុទ្ធ* ឲ្យបងប្អូនចៀសវាងអំពើប្រាសចាកសីលធម៌។ “ម្នាក់ៗត្រូវចេះរួមរស់ជាមួយភរិយា^៤ របស់ខ្លួនដោយវិសុទ្ធ និងថ្លៃថ្នូរ “មិនបណ្តោយខ្លួនទៅតាមចំណង់តណ្ហា ដូចសាសន៍ដទៃ ដែលមិនស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់នោះឡើយ។

^៥ មិនត្រូវឲ្យបងប្អូនណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តអ្វីខុសចំពោះបងប្អូនដទៃៗ ឬរំលោភលើសិទ្ធិគេក្នុងរឿងសីលធម៌នេះឡើយ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នឹងដាក់ទោសដល់អ្នកប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនេះ ដូចយើងបាននិយាយ និងបញ្ជាក់រួចជាស្រេចហើយ។^៦ ព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅយើងមកមិនមែនឲ្យរស់នៅ ក្នុងអំពើថោកទាបទៅទៀតឡើយ គឺឲ្យយើងបានវិសុទ្ធវិញ។ “ដូច្នោះអ្នកណាបដិសេធមិនទទួលដំបូន្មាននេះ មិនត្រឹមតែបដិសេធមិនទទួលមនុស្សប៉ុណ្ណោះទេ គឺបដិសេធមិនទទួលព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានប្រទានព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ មកបងប្អូននោះតែម្តង។

^៤ រីឯការរាប់អានគ្នាជាបងប្អូនវិញ យើងមិន

ចាំបាច់សរសេរមកទូន្មានបងប្អូនទេ ដ្បិតបងប្អូនបានរៀនពីព្រះជាម្ចាស់ ឲ្យចេះស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចបងប្អូនបានស្រឡាញ់បងប្អូនទាំងអស់ នៅស្រុកម៉ាសេដូនទាំងមូលស្រាប់ហើយ។ ក៏ប៉ុន្តែ យើងសូមដាស់តឿនបងប្អូនថា សូមតាំងចិត្តស្រឡាញ់ឲ្យបានកាន់តែប្រសើរលើសនេះទៅទៀត! ។ ១១ ចូរយកចិត្តទុកដាក់រស់នៅឲ្យបានស្រគត់ស្រគំ គិតតែពីកិច្ចការខ្លួនឯង និងធ្វើការដោយកម្លាំងខ្លួនឯងផ្ទាល់ ដូចយើងបានផ្តាំធ្វើបងប្អូនរួចស្រេចហើយ។ ១២ ធ្វើដូច្នោះ អ្នកដែលមិនមែនជាគ្រីស្ទបរិស័ទនឹងគោរពបងប្អូន ហើយបងប្អូនក៏លែងត្រូវការឲ្យគេបម្រើទៀតដែរ។

អំពីមនុស្សស្លាប់

១៣ យើងចង់ឲ្យបងប្អូនជ្រាប អំពីអស់អ្នកដែលបានស្លាប់ ផុតទៅហើយ ដើម្បីកុំឲ្យបងប្អូនព្រួយចិត្តដូចអ្នកដទៃទៀតៗ ដែលគ្មានសេចក្តីសង្ឃឹមនោះឡើយ ។ ១៤ ប្រសិនបើ យើងជឿថា ព្រះយេស៊ូពិតជាបានសោយទិវង្គត ហើយមានព្រះជន្មថ្មីដំរុះរៀងមែន យើងក៏ត្រូវតែជឿថា ព្រោះតែព្រះយេស៊ូ ព្រះជាម្ចាស់នឹងនាំបងប្អូនដែលបានស្លាប់ទៅហើយ ឲ្យបានរួមជាមួយព្រះយេស៊ូដែរ។ ១៥ យើងសូមបញ្ជាក់ប្រាប់បងប្អូនតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ថា យើងដែលមានជីវិតនៅឡើយ មិនទៅមុនអ្នកដែលស្លាប់នោះទេ ។ ១៦ ដ្បិតនៅពេលមានសូរលាន់ឡើងជាសញ្ញា ហើយនៅពេលឮសំឡេងអគ្គទេវទូត និងសំឡេងត្រែរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់នឹងយាងចុះពីស្ថានបរមសុខមក។ អស់អ្នក

ស្លាប់ទៅ ដែលជឿលើព្រះគ្រីស្ទនោះនឹងក្រោកឡើងជាមុន ។ ១៧ បន្ទាប់មក ទើបព្រះអម្ចាស់លើកយើងដែលមានជីវិតនៅឡើយ ឲ្យឡើងទៅក្នុងពពក*ជាមួយអ្នកទាំងនោះ ដើម្បីទទួលព្រះអង្គក្នុងអាកាសវហាស ហើយយើងនឹងស្ថិតនៅជាមួយព្រះអម្ចាស់ រហូតតទៅ។ ។ ១៨ ដូច្នោះសូមបងប្អូនយកពាក្យទាំងនេះមកដាស់តឿនគ្នាទៅវិញទៅមក។

១៩ ចំពោះពេលវេលា និងពេលកំណត់នោះ ៥ យើងមិនបាច់សរសេរមកប្រាប់បងប្អូនទេ ។ ២០ ដ្បិតបងប្អូនជ្រាបច្បាស់ហើយថា ថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់យាងមក ប្រៀបបីដូចជាចោរចូលលួចនៅពេលយប់។ ២១ ពេលណាមនុស្សម្នាពោលថា "សុខស្រួលហើយ! មានសន្តិសុខហើយ!" ពេលនោះមហន្តរាយនឹងធ្លាក់លើគេមួយរំពេច ពុំអាចគេចផុតបានឡើយគឺប្រៀបបីដូចជា ស្រ្តីឈឺផ្ទៃមុនសម្រាលកូនឈឺចុកចាប់ដែរ។ ។ ២២ រីឯបងប្អូនវិញ បងប្អូនមិនមែនស្ថិតនៅក្នុងភាពងងឹត បណ្តោយឲ្យថ្ងៃនោះមកដល់ដោយមិនដឹងខ្លួនទេ ដូចជាពេលចោរចូលលួចនោះឡើយ។ ។ ២៣ បងប្អូនទាំងអស់គ្នារស់នៅក្នុងពន្លឺ គឺរស់នៅក្នុងពេលថ្ងៃ យើងមិនរស់នៅក្នុងយប់អន្ទការ និងក្នុងភាពងងឹតទេ។ ។ ២៤ ហេតុនេះ យើងមិនត្រូវដេកលក់ដូចអ្នកដទៃទៀតៗឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវប្រុងស្មារតីហើយចេះប៉ាន់ប្រមាណជានិច្ច។ ។ ២៥ អស់អ្នកដែលដេកលក់តែងដេកលក់នៅពេលយប់ ហើយអស់អ្នកស្រវឹងស្រា ក៏តែងស្រវឹងនៅពេលយប់ដែរ។ ។ ២៦ រីឯយើងដែលរស់នៅក្នុងពេលថ្ងៃវិញ យើងត្រូវតែចេះប៉ាន់

ប្រមាណដោយយកជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ មកពាក់ធ្វើជាអាវក្រោះ ព្រមទាំងយកសេចក្តីសង្ឃឹមលើការសង្គ្រោះ មកពាក់ធ្វើជាម្នាក់ដៃកង្កែបព្រះជាម្ចាស់មិនបានតម្រូវឲ្យយើងត្រូវព្រះពិរោធឡើយ គឺព្រះអង្គឲ្យយើងទទួលការសង្គ្រោះ ដោយសារព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ។^{១០} សោយទិវង្គតសម្រាប់យើងដើម្បីឲ្យយើងរួមរស់ជាមួយព្រះអង្គ ទោះបីយើងនៅរស់ក្តី ស្លាប់ក្តី។^{១១} ដូច្នោះចូរដាស់តឿនគ្នា និងអប់រំគ្នាទៅវិញទៅមកដូចបងប្អូនធ្លាប់ធ្វើស្រាប់។

ការគ្រប់គ្រងជំនឿ

^{១២} យើងសូមអង្វររបងប្អូន ឲ្យចេះគោរពអស់អ្នកដែលធ្វើការនឿយហត់ ក្នុងចំណោមរបងប្អូន ជាអ្នកថែទាំរបងប្អូនក្នុងមាតាព្រះអម្ចាស់ និងប្រៀនប្រដៅរបងប្អូន។^{១៣} ត្រូវលើកតម្លៃរបងប្អូនទាំងនោះឲ្យបានខ្ពស់បំផុត ទាំងមានចិត្តស្រឡាញ់ ដោយយល់ដល់កិច្ចការដែលគេបំពេញនោះផង។ ត្រូវរស់នៅឲ្យបានសុខសាន្ត។

^{១៤} យើងសូមដាស់តឿនរបងប្អូនថា ចូរប្រៀនប្រដៅអស់អ្នក ដែលរស់ដោយគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ចូរលើកទឹកចិត្តអស់អ្នកដែលគ្មានសេចក្តីក្លាហាន ជួយទ្រទ្រង់អស់អ្នកទន់ខ្សោយ និងមានចិត្តអត់ធ្មត់ចំពោះរបងប្អូនទាំងអស់ផង។

^{១៥} ចូរប្រយ័ត្ន កុំឲ្យនរណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់តបនឹងអំពើអាក្រក់ឡើយ តែត្រូវសង្វាតធ្វើអំពើល្អជានិច្ច គឺធ្វើចំពោះរបងប្អូនគ្នាផង និង

ចំពោះមនុស្សទូទៅ។

^{១៦} ចូរមានអំណរសប្បាយជានិច្ច ។^{១៧} ចូរអធិស្ឋានជាដរាប ។^{១៨} ចូរអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់គ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់ ដ្បិតព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យឲ្យរបងប្អូន ដែលរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូធ្វើដូច្នោះផង។

^{១៩} កុំរារាំងសកម្មភាព របស់ព្រះវិញ្ញាណឡើយ។^{២០} កុំមើលងាយការថ្លែងព្រះបន្ទូល។^{២១} ចូរពិចារណាមើល គ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ហើយស្រង់យក នូវសេចក្តីណាដែលល្អ។^{២២} ត្រូវចៀសចេញឲ្យផុត ពីអំពើអាក្រក់គ្រប់បែបយ៉ាង។

^{២៣} សូមព្រះជាម្ចាស់ជាប្រភពនៃសេចក្តីសុខសាន្ត ប្រោសរបងប្អូនឲ្យបានវិសុទ្ធ*ទាំងស្រុង។ សូមព្រះអង្គថែរក្សាខ្លួនរបងប្អូនទាំងមូល ទាំងវិញ្ញាណ ទាំងព្រលឹង ទាំងរូបកាយ ឲ្យបានស្អាត ឥតសៅហ្មង នៅថ្ងៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើងយាងមក។^{២៤} ព្រះអង្គដែលបានត្រាស់ហៅរបងប្អូនមក ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ព្រះអង្គនឹងសម្រេចការនេះជាពុំខាន។

^{២៥} សូមរបងប្អូនអធិស្ឋាន*ឲ្យយើងផង។

^{២៦} សូមជម្រាបសូររបងប្អូនទាំងអស់ យ៉ាងស្និទ្ធស្នាល។

^{២៧} ខ្ញុំសូមអង្វររបងប្អូនក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ថា សូមអានសំបុត្រនេះឲ្យរបងប្អូនទាំងអស់គ្នាស្តាប់ផង។

^{២៨} សូមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃ

យើង ប្រោសប្រណីដល់បងប្អូន!

ក. ឃ្លាដើម «នៅទីបំផុតព្រះពិរោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់មកទាន់ពួកគេ ជាមិនខាន»។

ខ. ពាក្យដើម «ចូររស់ខ្លួន» ដែលយើងអាចបកប្រែផ្សេងទៀតថា « រូបកាយរបស់ខ្លួន » គឺម្នាក់ៗត្រូវចេះរករូបកាយរបស់ខ្លួន មានន័យ ថាចេះទប់ចិត្តចេះត្រួតត្រាលើរូបកាយខ្លួនឯង។ • គ. ឃ្លាដើម «បងប្អូន អើយយើងមិនចង់ឲ្យបងប្អូននៅល្ងង់អំពីប៉ុ»។ • ឃ. ពាក្យដើម « អស់អ្នកដែលសំរាន្តលក់ »។

ង. ឃ្លាដើម. «កូននៃពន្លឺ កូននៃថ្ងៃ»។ • ច. ឃ្លាដើម «ទោះបី យើងប្រុងស្មារតីក្តីឬដេកលក់ក្តី»។

ឆ. ឃ្លាដើម «កុំពន្លត់ព្រះវិញ្ញាណ»។